

Co-funded by
the European Union

RELOOP

Empowering Farmers to Close the Loop with Regenerative Agriculture Practices through VET

Project N. 2023-1-SE01-KA220-VET-000160614

" Razumevanje zahtev kmetov, strokovnjakov, izobraževalcev poklicnega usposabljanja in zunanjih zainteresiranih strani za učinkovito izvajanje zaprtih kmetijskih sistemov "

Povzetek poročila fokusne skupine

Financirano s strani Evropske unije. Izražena stališča in mnenja so izključno stališča in mnenja avtorja(-ev) in ne odražajo nujno stališč in mnenj Evropske unije ali Švedskega sveta za visoko šolstvo (UHR). Niti Evropska unija niti organ, ki je dodelil sredstva, ne odgovarjata zanje.

Co-funded by
the European Union

1. Uvod

2. Terensko raziskovanje: FOKUSNE SKUPINE

2.1 Splošne informacije o anketirancih

2.2 Raziskovanje sedanjih praks in izkušenj zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva

2.3 Ocenjevanje razumevanja in znanja zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva

2.4 Prepoznavanje ovir in izzivov, s katerimi se soočajo deležniki v regenerativnem kmetijstvu

2.5 Ocena učinkovitosti sedanjih sistemov podpore za izvajanje regenerativnega kmetijstva

2.6 Opredelitev bistvenih veščin za programe usposabljanja, ki krepijo vlogo zainteresiranih strani v regenerativnem kmetijstvu

3. Zaključki

1. Uvod

Prehod na regenerativno kmetijstvo pridobiva zagon po vsej Evropi, saj zainteresirane strani vse bolj priznavajo njegov potencial za izboljšanje trajnosti, odpornosti in skrbi za okolje v kmetijskem sektorju. Vendar se učinkovitost sedanjih sistemov podpore pri spodbujanju tega prehoda med različnimi državami in regijami znatno razlikuje. Celovita ocena, izvedena v več institucijah, med drugim SLU na Švedskem, iAgro v Veroli v Grčiji, Grm v Sloveniji, Green4Growth v Belgiji, Fifty-fifty v Grčiji in APF na Češkem, razkriva različne poglede na izzive in priložnosti, povezane z izvajanjem praks regenerativnega kmetijstva.

Ta skupna ocena osvetljuje ključne elemente, potrebne za spodbujanje sprejemanja regenerativnega kmetijstva, in poudarja pomen pridobivanja praktičnih znanj, inovativnih pristopov k usposabljanju, celovitega strokovnega znanja in upravljanja zdravja čred. Vključevanje živali v prakse regenerativnega kmetijstva je še posebej pomembno, saj prispeva k zdravju tal, kroženju hranil in izboljšanju biotske raznovrstnosti. Ustrezno upravljanje zdravja čred zagotavlja, da živali lahko učinkovito opravljajo svojo vlogo v ekosistemu, pomagajo pri zatiranju škodljivcev, razširjanju semen in ohranjanju ravnovesja vegetacije.

S poglobljeno analizo teh ključnih komponent želi to poročilo zagotoviti dragocene vpogled v učinkovitost obstoječih sistemov podpore in poudariti poti za povečanje njihovega vpliva na trajnostne kmetijske prakse po vsej Evropi. Z dajanjem prednosti tem vidikom lahko zainteresirane strani ustvarijo bolj robusten in odporen kmetijski sistem, ki podpira okoljsko trajnost in dolgoročno produktivnost.

2.1 Splošne informacije o anketirancih

Informacije so bile zbrane od šestih organizacij, od katerih je vsaka zagotovila vpogled v kmetijski sektor iz svoje regije. Na splošno rezultati poudarjajo raznoliko paleto ozadij, izkušenj in strokovnega znanja v kmetijskem sektorju v različnih regijah. Skupne teme vključujejo zavezanost industriji, neprekinjeno strokovno izpopolnjevanje in potrebo po prilagojenem usposabljanju in podpori za obravnavanje izzivov in spodbujanje trajnostnih praks.

Na Švedski univerzi za kmetijske znanosti (SLU) so bili zbrani podatki od 22 anketirancev. Anketiranci so imeli raznolika ozadja na področjih veterinarstva, kmetijstva, biologije in inženirstva. Mnogi so imeli visokošolsko izobrazbo na področjih, povezanih s kmetijstvom, njihove vloge v sektorju pa so bile različne, z praktičnimi izkušnjami pri delu z živino.

V iAgro, Veroia, Grčija, so bili zbrani podatki od 22 anketirancev, ki so imeli raznolika ozadja na področjih kmetijstva, biologije in sorodnih področjih. Udeleženci so imeli izkušnje v različnih kmetijskih sektorjih, nekateri pa so bili relativno novi v sektorju. Mnogi so imeli višjo izobrazbo na področju kmetijstva in so imeli različne vloge v kmetijskem sektorju, s praktičnimi izkušnjami v živinoreji in pridelavi poljščin.

V Novem mestu v Sloveniji sta bili izvedeni dve fokusni skupini: ena z mladimi kmeti in druga s kmetijskimi strokovnjaki/izobraževalci. Med ugotovljenimi izzivi so bili nizka raven znanja med kmeti in zastarela mehanizacija. Strokovnjaki so predlagali spodbujanje regenerativnega kmetijstva z vključitvijo v šolske učne načrte. Poudarili so pomen skupnega in prilagojenega usposabljanja ter podpore skupnosti.

V nizozemsko govorečem delu Belgije je Green4Growth izvedel anketo med 20 anketiranci. Anketiranci so imeli različno izobrazbo s področja kmetijstva, biologije in ekonomije ter bogate praktične izkušnje s sadjarstvom in pridelavo poljščin.

Fifty-fifty v Solunu v Grčiji je zbral podatke od 20 udeležencev z različnimi izobrazbami in izkušnjami na področjih, povezanih s kmetijstvom. Mnogi udeleženci so imeli visokošolsko izobrazbo in se ukvarjali s stalnim strokovnim izpopolnjevanjem. Imeli so različne vloge v kmetijskem sektorju in praktične izkušnje z običajnimi vrstami živine.

APF iz Češke je izvedel fokusno skupino z 20 udeleženci z različnimi ozadji, med katerimi so bili kmetje, kmetijski izobraževalci in predstavniki kmetijskih zadrug. Udeleženci so razpravljali o izzivih in priložnostih pri spodbujanju kmetov k izvajanju regenerativnih kmetijskih praks. Ključne teme so vključevale pomen prilagojenega usposabljanja, podpore skupnosti in izobraževalnih pobud.

2.2 Raziskovanje sedanjih praks in izkušenj zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva

Raziskava sedanjih praks in izkušenj zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva v šestih organizacijah razkriva zapleteno sliko, za katero so značilni tako skupni izzivi kot tudi raznoliki pristopi. Na splošno ocena razkriva različne ravni razumevanja in vključenosti v regenerativno kmetijstvo v različnih regijah. Veliko poudarka je na pomenu izobraževanja in usposabljanja, vendar pa pomembni izzivi, kot so gospodarske omejitve, težave z delovno silo in odpor do sprememb, ovirajo široko sprejetje. Kljub tem oviram priložnosti, ki jih ponuja regenerativno kmetijstvo, vključno z okoljsko trajnostjo in izboljšano donosnostjo, predstavljajo močno spodbudo za nadaljnja prizadevanja na področju izobraževanja, usposabljanja in podpore. Z obravnavanjem teh ključnih področij lahko zainteresirane strani bolje razumejo in sprejmejo regenerativno kmetijstvo, kar vodi k bolj trajnostnemu in odpornemu kmetijskemu sektorju.

Na Švedskem je poudarek na izobraževanju in usposabljanju močan, saj mnogi anketiranci sodelujejo v delavnicah, programih usposabljanja in formalnem izobraževanju, da bi izboljšali. Kljub svojim prizadevanjem se anketiranci soočajo z gospodarskimi omejitvami, težavami z delovno silo in potrebo po boljših informacijah in podpornih storitvah. Vendar pa se zavedajo priložnosti, ki jih ponujajo regenerativne prakse, vključno z okoljsko trajnostjo in izboljšano donosnostjo kmetij. Mnogi udeleženci imajo praktične izkušnje z živino, pridelki in drugimi vidiki kmetijske proizvodnje, aktivno raziskujejo in sprejemajo regenerativne prakse za izboljšanje trajnosti in odpornosti svojih sistemov.

V iAgro, Veroia, Grčija, so udeleženci fokusne skupine pokazali bogate praktične izkušnje na različnih področjih kmetijstva, kar odraža njihovo globoko vključenost v panogo. Vendar so bile očitne razlike v razumevanju in vključevanju v prakse regenerativnega kmetijstva. K tej vrzeli v znanju so prispevali omejen dostop do specifičnih informacij in izobraževalnih virov ter zakoreninjene tradicionalne prakse. Kljub tem izzivom je obstajala skupna zaveza k spodbujanju trajnosti in reševanju kritičnih vprašanj, kot so degradacija tal, pomanjkanje vode in podnebne spremembe. Povečanje ozaveščenosti, izobraževanja in ozaveščanja o regenerativnem kmetijstvu je bilo ocenjeno kot bistveno za premostitev vrzeli v znanju in spodbujanje zainteresiranih strani k sprejemanju bolj celostnih in odpornih kmetijskih praks.

V Novem mestu v Sloveniji so udeleženci priznali, da so številne tehnike regenerativnega kmetijstva, kot so kolobarjenje in pokrivno poljedelstvo, že del njihovih kmetijskih rutinskih dejavnosti in izobraževalnih predavanj. To spoznanje je povečalo njihovo ozaveščenost o načelih regenerativnega kmetijstva. Kmetje in izobraževalci so poudarili potrebo po dodatnih tečajih in delavnicah za izboljšanje razumevanja in izvajanja. Poudarili so tudi pomen vključevanja informacij o regenerativnem kmetijstvu v vsakodnevna predavanja in organiziranja praktičnih ogledov na terenu za izboljšanje znanja in spretnosti na področju trajnostnih kmetijskih praks.

V Belgiji kmetje kljub bogatim praktičnim izkušnjam niso imeli jasnega razumevanja regenerativnega kmetijstva. Nasprotno pa so strokovnjaki za poklicno izobraževanje in usposabljanje bolje poznali njegova načela in načine dostopa do najnovejših. Udeleženci so se strinjali, da so delavnice in programi usposabljanja ključni za izboljšanje znanja in kompetenc na področju trajnostnega kmetijstva. Glavne skrbi so bile finančne omejitve, politične ovire in vprašanja v zvezi z delovno silo. Udeleženci so dali prednost kombinaciji teoretičnih tečajev in praktičnega usposabljanja, vključno z obiski pilotnih lokacij, kjer se uporabljajo načela regenerativnega kmetijstva, da bi regenerativne prakse učinkovito vključili v svoje vsakodnevno delovanje.

Co-funded by
the European Union

RELOOP

V Solunu v Grčiji so razprave v fokusnih skupinah pokazale, da ima večina kmetov sicer večletne praktične izkušnje na terenu, vendar jim primanjkuje jasno razumevanje regenerativnega kmetijstva. Strokovnjaki za poklicno izobraževanje in usposabljanje so pokazali boljšo seznanjenost z njegovimi načeli in načini iskanja najnovejših informacij. Aktivna udeležba v delavnicah in programih usposabljanja je bila ocenjena kot najučinkovitejši način za krepitev znanja in kompetenc na področju zelenih kmetijskih praks. Kot glavni izzivi so bili izpostavljeni finančne omejitve, politične ovire in težave z delovno silo. Udeleženci so vendar prepoznali priložnosti, ki jih ponujajo regenerativne prakse, kot so okoljska trajnost, izboljšano zdravje tal in večji prihodki. Za spodbujanje sprejemanja regenerativnih kmetijskih praks je bila predlagana kombinacija teoretičnih tečajev in praktičnega izvajanja, skupaj z obiski pilotnih lokacij.

Na Češkem so med udeleženci bili kmetje, kmetijski izobraževalci in predstavniki kmetijskih zadrug. Razpravljali so o inovativnih regenerativnih praksah, kot so celostno upravljanje paše, agrogozdarstvo, pokrivno poljedelstvo, neoranje kmetijstvo in integrirano varstvo rastlin pred škodljivci. Glavni izzivi so bili omejen dostop do usposabljanja in virov ter togost tradicionalnih kmetijskih metod. Kot učinkoviti načini za spodbujanje regenerativnega kmetijstva so bili poudarjeni medsebojno učenje in podpora skupnosti. Prilagojeno usposabljanje, podpora skupnosti in izobraževalne pobude so bile ocenjene kot ključne za povečanje odpornosti sektorja in okoljske prijaznosti.

2.3 Ocenjevanje razumevanja in znanja zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva

Ocena razumevanja in znanja zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva kaže na raznoliko stopnjo poznavanja in vključenosti v različnih regijah in institucijah. Na splošno ocena v šestih institucijah poudarja pomen ciljnih izobraževalnih pobud, praktičnega usposabljanja in podpornih storitev za izboljšanje razumevanja in znanja zainteresiranih strani na področju regenerativnega kmetijstva. Kljub izzivom obstaja skupna zaveza k spodbujanju trajnostnih in odpornih kmetijskih praks prek nadaljnega izobraževanja, sodelovanja in inovativnih pristopov.

Na Švedskem rezultati delavnice kažejo, da ima sicer veliko anketirancev obsežne praktične izkušnje v kmetijstvu, vendar je le malo dokazov o trdnem razumevanju regenerativnega kmetijstva. Čeprav so nekateri udeleženci motivirani in zainteresirani za trajnostno kmetijstvo, ostajajo izzivi, kot so gospodarske omejitve, težave z delovno silo in potreba po boljših informacijah. Vendar je pomembnost izobraževanja in usposabljanja za izboljšanje znanja in spretnosti na področju regenerativnega kmetijstva splošno priznana.

V Grčiji sta fokusni skupini iAgro in Fifty-Fifty zagotovili dragocene vpoglede v izkušnje in znanje zainteresiranih strani. Udeleženci so pokazali obsežne praktične izkušnje v različnih vidikih kmetijstva, vendar so razkrili razlike v razumevanju in vključevanju v prakse regenerativnega kmetijstva. Gospodarske omejitve, težave z delovno silo in omejen dostop do informacij so bili opredeljeni kot pomembne ovire. Vendar pa obstaja močna zavezanost k spodbujanju trajnosti in okolju prijaznih praks, s poudarkom na potrebi po izboljšanjem izobraževanju, usposabljanju in podpornih storitvah za premostitev vrzeli v znanju.

V Sloveniji so udeleženci obeh fokusnih skupin pokazali različno stopnjo ozaveščenosti o načelih regenerativnega kmetijstva. Mnoge tehnike, povezane z regenerativnim kmetijstvom, kot so kolobarjenje in pokrivno poljedelstvo, so že del njihovih rutinskih praks. Vendar pa obstaja potreba po bolj ciljnih izobraževalnih programih in delavnicah za izboljšanje razumevanja in praktičnega izvajanja. Kmetje in izobraževalci so poudarili pomen praktičnih veščin in praktičnega usposabljanja za učinkovito sprejemanje regenerativnih praks.

V Belgiji je fokusna skupina razkrila jasno razliko med razumevanjem regenerativnega kmetijstva med kmeti in strokovnjaki za poklicno izobraževanje in usposabljanje. Kmetje imajo sicer bogate praktične izkušnje, vendar jim manjka jasno razumevanje regenerativnih praks. Po drugi strani so strokovnjaki za poklicno izobraževanje in usposabljanje pokazali boljšo seznanjenost z načeli in načini iskanja najnovejših informacij. Udeleženci so izrazili zaskrbljenost zaradi finančnih omejitev, političnih ovir in vprašanj v zvezi z delovno silo, vendar so priznali priložnosti, ki jih ponuj. Obstaja močna preferenca za praktične, praktične programe usposabljanja in organizirane obiske pilotnih lokacij za izboljšanje znanja in kompetenc.

Na Češkem je fokusna skupina poudarila, da so udeleženci različno seznanjeni z načeli regenerativnega kmetijstva. Medtem ko so nekateri pokazali dobro razumevanje, so drugi izrazili željo po več informacijah in praktičnih izkušnjah. Prednosti regenerativnih praks, kot so izboljšano zdravje tal in odpornost na podnebne spremembe, so bile splošno priznane. Vendar so bili obstoječi programi usposabljanja kritizirani zaradi neučinkovitosti pri spodbujanju regenerativnih praks. Udeleženci so poudarili potrebo po praktičnih, interaktivnih metodah usposabljanja, ki so v skladu z njihovimi preferenčnimi učnimi slogi.

2.4 Prepoznavanje ovir in izzivov, s katerimi se soočajo deležniki v regenerativnem kmetijstvu

V fokusnih skupinah različnih institucij so bile izpostavljene številne ovire in izzivi, s katerimi se soočajo zainteresirane strani pri uvajanju praks regenerativnega kmetijstva.

Na Švedski univerzi za kmetijske znanosti (SLU) so bile kot glavne ovire opredeljene ekonomske omejitve, vključno z visokimi začetnimi investicijskimi stroški in negotovimi donosi. Pomembni so bili tudi izzivi na področju delovne sile, kot so pomanjkanje delovne sile in potrebe po usposabljanju, ter regulativne Omejeno znanje in ozaveščenost o regenerativnem kmetijstvu, skupaj z okoljskimi in podnebnimi izzivi, kot so spremenljivost vremena in degradacija tal, so prav tako predstavljali znatne težave.

V Grčiji je fokusna skupina, ki jo je vodila iAgro v Verioi, razkrila razlike v razumevanju in zavzetosti glede regenerativnih praks. Udeleženci so poudarili omejen dostop do informacij in izobraževalnih virov, zakoreninjene tradicionalne prakse in gospodarske omejitve, vključno z znatnimi začetnimi stroški. Okoljski izzivi, kot so degradacija tal in pomanjkanje vode, so še dodatno otežili sprejemanje regenerativnega kmetijstva.

Udeleženci v Novem mestu v Sloveniji so izrazili podobna mnenja in opozorili na pomanjkanje razumevanja in ozaveščenosti o regenerativnem kmetijstvu. Poudarili so omejen dostop do tehnične podpore na kmetijah, zapletene in zahtevne postopke za prijavo projektov ter finančne omejitve, ki jih še poslabšujejo majhne kmetijske površine, zaradi česar so naložbe v stroje drage. Ti dejavniki so skupaj ovirali prehod na regenerativne prakse.

Razprave Green4Growth v Belgiji so poudarile gospodarske ovire, kot so visoki začetni stroški in raven zadolženosti. Udeleženci so omenili zakoreninjena mnenja, da ni mogoče doseči tako okoljskih kot družbeno-gospodarskih rezultatov, saj je za vzpostavitev drevesnih nasadov in agrozgostarskih sistemov potrebno znatno investicijsko kapital. Pomanjkanje vladnih ali družbenih programov podpore naložbam in dvomi o vladni podpori politiki regenerativnega kmetijstva so te izzive še dodatno zaostri.

V Solunu v Grčiji so razprave fokusne skupine Fifty-Fifty kot glavne ovire opredelile gospodarske omejitve, vključno z omejenimi finančnimi sredstvi in negotovimi donosi naložb. Pomembni so bili tudi izzivi na področju delovne sile, kot so pomanjkanje delovne sile in potreba po usposobljenem osebju, ter regulativne in politične ovire, ki vključujejo zapletene predpise in pomanjkanje vladne podpore. Udeleženci so poudarili tudi omejeno ozaveščenost in razumevanje regenerativnega kmetijstva ter okoljske in podnebne izzive, kot so spremenljivost vremena in

Nazadnje, v fokusni skupini, ki jo je vodila APF na Češkem, je bila glavna ovira pomanjkanje ozaveščenosti in razumevanja med kmeti in strokovnjaki za razširjanje znanja. Ugotovljeni so bili tudi omejen dostop do ključnih virov, kot so financiranje in tehnična podpora, neskladnost politik in predpisov z načeli regenerativnega kmetijstva ter potreba po celovitih programih usposabljanja, namenjenih kmetom in strokovnjakom. Udeleženci so poudarili potrebo po ozaveščevalnih kampanjah za promocijo prednosti regenerativnih praks, pri čemer so izpostavili večstranski pristop za premagovanje teh izzivov.

2.5 Opredelitev bistvenih veščin za programe usposabljanja, ki krepijo vlogo zainteresiranih strani v regenerativnem kmetijstvu

Na splošno nacionalna poročila poudarjajo raznolike perspektive in izzive, s katerimi se soočajo zainteresirane strani pri izvajanju praks regenerativnega kmetijstva v različnih regijah in institucijah.

V SLU na Švedskem lahko izzivi, povezani z omejenimi finančnimi sredstvi, merili za upravičenost in birokratskimi postopki, ovirajo enakopraven dostop do finančne podpore, zlasti za male kmete in nove udeležence. Medtem ko nekatere zainteresirane strani vladne politike dojemajo kot podporne, druge poudarjajo regulativne ovire, nedosledne politike in omejene vire, ki ovirajo inovacije in prilagodljivost.

V iAgro v Veronii v Grčiji so udeleženci poudarili ključno vlogo izobraževanja, programov ozaveščanja in platform za izmenjavo znanja pri spodbujanju ozaveščenosti in lažjem sprejemanju regenerativnih praks. Vladne politike in pobude so bile različno sprejete, nekateri so jih ocenili kot podporne, drugi pa so izrazili zaskrbljenost zaradi regulativnih ovir.

Udeleženci v Novem mestu v Sloveniji so poudarili, da so sistemi podpore neučinkoviti, in predlagali manj zapletene postopke za vlaganje vlog, večjo podporo pri vlaganju vlog, tehnično pomoč in prilagodljive izobraževalne programe. Kot bistveno za spodbujanje regenerativnega kmetijstva so poudarili okrepitev nacionalne politike, da bi dosegli več kmetov, in izboljšanje izobraževalnih pobud.

Sistem v Flandriji za Green4Growth v Belgiji temelji na konvencionalnem kmetijstvu, z omejenimi notranjimi spodbudami za prehod na regenerativne prakse. Udeleženci so poudarili pomen vlade in izobraževalnih ustanov pri spodbujanju takšnega prehoda prek pogovorov, izobraževanja in pobud za ozaveščanje.

V fokusnih skupinah za Fifty-Fifty v Grčiji so poudarili pomen izobraževanja, pobud za ozaveščanje in platform za izmenjavo znanja pri spodbujanju ozaveščenosti in lažji integraciji regenerativnih metod med kmeti in kmetijskimi strokovnjaki. Vladne politike in pobude so bile različno sprejete, pri čemer so se pojavili pozivi k finančnim spodbudam, tehnični podpori in jasnosti predpisov za premagovanje ovir pri izvajanju. Udeleženci APF v Češki so poudarili potrebo po celovitih programih, ki zagotavljajo tako teoretično znanje kot praktične spretnosti. Kot bistveno so poudarili finančno podporo za pokrivanje začetnih stroškov in prilagojeno, stalno mentorstvo. Ob priznavanju raznolikih potreb v kmetijski skupnosti so pozvali k vključnosti, da bi regenerativne prakse postale dostopne vsem.

2.6 Opredelitev bistvenih veščin za programe usposabljanja, ki krepijo vlogo zainteresiranih strani v regenerativnem kmetijstvu

Na splošno odgovori poudarjajo potrebo po celovitih sistemih podpore, ki obravnavajo tehnične spretnosti, finančno pismenost, prilagodljivo upravljanje, učinkovito komunikacijo in sodelovanje, da se olajša uspešno izvajanje praks regenerativnega kmetijstva.

Odgovori iz SLU na Švedskem poudarjajo pomen tehničnih spretnosti, finančne pismenosti, prilagodljivega upravljanja in učinkovite komunikacije za zainteresirane strani, pri čemer opozarjajo na vrzeli v usposabljanju, strokovnem znanju in svetovalnih stor

iAgro iz Veroie v Grčiji poudarja pomen izobraževanja, pobud za ozaveščanje in platform za izmenjavo znanja, pri čemer priznava potrebo po finančni pismenosti, prilagodljivem upravljanju in učinkovitih komunikacijskih veščinah za spodbujanje trajnostnih kmetijskih praks.

Grm iz Slovenije se osredotoča na prilagajanje programov usposabljanja potrebam udeležencev, pri čemer poudarja delavnice, tematske skupine in medsebojno učenje za izmenjavo dobrih praks in izkušenj.

Green4Growth, Belgija, poudarja potrebo po „zelenih veščinah“ za odpornost in prilagodljivost, pri čemer poudarja razumevanje kmetijskih izrazov, razlike med trajnostnimi in netrajnostnimi praksami ter vrednost vseživljenjskega usposabljanja.

Fifty-fifty, Grčija, poudarja pomen tehničnih kompetenc, finančne pismenosti, prilagodljivega upravljanja in učinkovite komunikacije za uspešno sprejetje praks regenerativnega kmetijstva.

APF, Češka, poudarja sodelovanje med kmeti in poklicnimi izobraževalci, pri čemer poudarja pomen pridobivanja praktičnih znanj, inovativnih pristopov in celovitega strokovnega znanja pri obravnavanju različnih vidikov regenerativnega kmetijstva.

3. Zaključki

Ocena sedanjih sistemov podpore za izvajanje regenerativnega kmetijstva v različnih evropskih institucijah poudarja enotno potrebo po trdnih in celovitih strategijah za premagovanje obstoječih ovir in spodbujanje trajnostnih praks. Skupna tema, ki se pojavlja v odgovorih, je ključni pomen pridobivanja praktičnih znanj. Institucije, kot sta SLU na Švedskem in iAgro v Veroli v Grčiji, poudarjajo nujnost tehničnih znanj, vključno z upravljanjem zdravja tal, kolobarjenjem, integriranim varstvom rastlin pred škodljivci in tehnikami ohranjanja vode. Ta znanja so bistvena za izboljšanje trajnosti in odpornosti kmetijstva v obliki okoljskih izzivov.

Enako pomembni so inovativni pristopi k usposabljanju in širjenju znanja. Green4Growth iz Belgije uvaja perspektivo H.A.M.M.E.R., ki zagovarja celosten, uporaben, merljiv, smiseln, okolju prijazen in odporen okvir za programe usposabljanja. Ta pristop ima za cilj vzbuditi globoko razumevanje načel regenerativnega kmetijstva in zagotoviti, da se zainteresirane strani lahko prilagodijo spreminjajočim se kmetijskim pokrajinam. Podobno Grm, Slovenija, in APF, Češka, poudarjata vrednost praktičnih, izkušenskih učnih izkušenj, kot so predstavitve na kmetijah in mentorski programi, da se olajša učinkovit prenos znanja in veščin.

Celovito strokovno znanje je še ena ključna komponenta, ki so jo opredelile institucije. Povezovanje teoretičnega znanja s praktično uporabo, kot je poudarjeno v skupnih prizadevanjih na Češkem, zagotavlja, da so kmetje in kmetijski strokovnjaki dobro opremljeni za izvajanje regenerativnih praks. Ta celovit pristop se razteza na finančno pismenost, prilagodljivo upravljanje in učinkovito komunikacijo, kot so poudarili anketiranci iz SLU, Švedske, in Fifty-fifty, Grčije. Te kompetence omogočajo zainteresiranim stranem, da se spopadejo s finančnimi, okoljskimi in družbeno-ekonomskimi zapletenostmi, povezanimi s preходом na regenerativno kmetijstvo.

Zdravje črede, ki je poseben vidik kmetijskega upravljanja, se je prav tako izkazalo kot ključni element v razpravah. Zagotavljanje dobrega počutja živine z učinkovitimi praksami upravljanja zdravja je bistveno za splošni uspeh regenerativnih kmetijskih sistemov. Poudarek na zdravju črede je v skladu s širšim ciljem ohranjanja ekološkega ravnovesja in spodbujanja trajnostnih kmetijskih praks.

Sklepno lahko rečemo, da ugotovitve različnih institucij poudarjajo pomen večstranskega pristopa k podpori regenerativnega kmetijstva. Z dajanjem prednosti pridobivanju praktičnih znanj, uvajanjem inovativnih metod usposabljanja in zagotavljanjem zdravja živine se lahko zainteresirane strani opolnomoči za spodbujanje trajnostnih kmetijskih praks. Takšen integriran sistem podpore je bistven za doseganje okoljske trajnosti, povečanje odpornosti kmetijstva in zagotavljanje dolgoročne blaginje kmetijskega sektorja v Evropi.